

Slovenski

poročevalec

POSEBNA IZDAJA

Cena L.1 ali 15 Pf.

Leto III.

20. maja 1942.

VELIKA LAŽ.

V sleherni vojni se reakcionarne sile predvsem poslužujejo enega svojih najmočnejših orožij - laži. Ena največjih laži v tej vojni je smešni in žalostni "junak" Draža Mihajlović. To laž, ki jo že stala in bo še stala narode Jugoslavije teliko krvi in življenj, imajo na vesti londonska jugoslovanska vlada in vse tiste propagandistične centrale, ki se boje ljudstva. Londonska jugoslovanska vlada in vse tiste propagandistične centrale so se pač naučile od Hitlerja njegovega največjega "principa" v propagandi: "Če tudi neko neverjetno veliko laž dovolj dolgo ponavljaš, postane mogočam verjetna." Londonska jugoslovanska vlada vztrajno ponavlja laž o Draži Mihajloviću, ker misli, da bo s tem postala verjetna. Toda Hitler in londonska vlada sta se zmotila v svojem "principu", kajti tudi on sam je lažnjiv. Pravilnejši od Hitlerjevega "principa" je slovenski ljudski pregovor: "Laž ima le kratke noge." Tudi londonska vlada na teh nogah ne bo daleč prišla.

OF bo v kratkem izdala izčrpnjšo obravnavo te stvari. Za danes pa se omejimo samo na naslednje ugotovitve o Draži Mihajloviću:

1. Draža Mihajlović je odšel v "gore" v sporazumu z generalom Nedićem in Kosto Pečancem. Pri tem ga je finansiral Nedić, kar je tudi Nedić sam priznal novembra meseca lanskega leta v svojem govoru po radiju.

2. Draža Mihajlović je odšel "v gore" v sporazumu z Nemci. Dokaz za to je original zaupnega akta Nedićevega vojnega ministra komandantom žandarmerije od septembra lanskega leta, ki se nahaja v rokah Vrhov. štaba partizanskih čet. V tem aktu, ki daje osnovne smeri nemško-nedićevske ofenzive proti srbskim partizanom, se jasno postavlja, da bodo oddelki Draže Mihajlovića udarili partizanom v hrbet in se potem pridružili Nedićevim četam. Ta ofenziva se je dejansko začela, toda partizani so jo že od vsega začetka razbili in Draža Mihajlović ni utegnil tedaj izvršiti svoje Judeževe vloge, ampak jo je odložil za dva meseca. Dalje dokazuje to njegovo vlogo dejstvo, da so vse do oktobra smatrali v Srbiji četniško legitimacijo Draže Mihajlovića za dovolj dober dokument pri nemških oblasteh; njen lastnik je prvič, lahko neovirano potoval po okupiranem ozemlju, in drugič imel pravico do nošenja orožja in četniške uniforme na okupiranem področju.

3. Draža Mihajlović je v popolni svoji uniformi, včasih pa preoblečen nekajkrat obiskal nemške oblasti v okoljenem Valjevu, ter se tam v razgovorih z Nemci zadrževal po 2-4 dni, bil na njihovih banketih in se nato vračal na Ravno goro.

4. Iz originalnih dokumentov, med katerimi so nekateri pisani prav z Dražino roko in podpisani z njegovim podpisom, je jasno razvidno:

a) Da je Dr. M. smatral za svojo glavno nalogo uničenje partizanskoga gibanja, ker ga je smatral za glavnega sovražnika velesrbskih ciljev hegemonistične srbske klike. V tem smislu je dajal narodbne svojim oficirjem, da naj vedno vodijo tako politiko, da se ne bodo kompromitirali pred ljudstvom, ki hoče borbo, toda da bodo za vsako ceno zatrli partizane. Pri tem naj v previdni obliki sodelujejo z Nemci in Nedićem.

b) Da je bil Draža Mihajlović v zelo tesnih stikih z londonsko jugoslovansko vlado in je torej njegovo sodelovanje z okupatorji proti partizanom potrjeno po londonski vladi. Niti londonski vladi niti Draži Mihajloviću torej niso bili v prvi vrsti pred očmi osvobodilni cilji narodov Jugoslavije, marveč predvsem interesi velesrbske klike, prestrašene pred

ljudskimi demokratičnimi silami, ki so si ustvarile svojo vojsko v partizanah.

5. Iz zaupnih poročil v Nedičevem notranjem ministerstvu, ki se nahajajo v rokah Vrh.štaba je tudi razvidno:

a) da se je v septembru vršila v Beogradu strogo zaupna konferenca Nedičevih zastopnikov in nekih predstavnikov londonske jugoslovanske vlade v Beogradu. Na tej konferenci so Nedičevi predstavniki predlagali skupno oboroženo akcijo proti partizanom.

b) predstavniki londonske jugoslovanske vlade so tedaj še odbili skupno oboroženo akcijo proti partizanom, pač pa so se sporazumeli, da bodo Nedičeve oboroženo akcije proti partizanom politično podprli. Rezultat te konference je ostudni Nedičev septemberski proglas proti partizanom; podpisala ga je velika večina srbskih javnih delavcev, ki so znani po svoji velesrbski usmerjenosti, četudi sicer veljajo za politične predstavnike londonske jugoslovanske vlade.

6. Draža Mihajlović je v toku avgusta in septembra odločno odbijal vse predloge Vrh.štaba partizanskih oddelkov za sporazum na bazi skupnega boja proti okupatorjem. Medtem ko so bili partizani v najostrejših bojih po vsej Srbiji, je Draža Mihajlović sedel s svojimi oficirji na Ravni gori in pekel - "gibanice". Ljudstvo je zato ravnogorskim oficirjem nadelo šaljivo ime - "gibanicari".

7. Draža Mihajlović je menjal svojo taktiko šele po porazu septemberske Nedičeve ofenzive, ko so potem partizani osvobodili Užice, Užičko Požego in Čačak. Sporazumel se je z Vrh.štabom partizanskih čet, da sicer še ne bo šel v akcijo, čaš, da je še prezgodaj, da pa bo partizane politično podpiral. Ta politična "podpora" je obstojala v tem, da je po vsem od partizanov osvobojenem teritoriju pričel postavljati svoje "vojvode" in "četovodje", ki so bili po večini bivši žandarmerijski oficirji ali podoficirji, bivši policijski uradniki ali pa gardijski in podobni oficirji. Ti so takoj pričeli zbirati okoli sebe napol in povsem kriminalne tolpe in izvajati nasilje proti ljudstvu (tatvine, pijančevanje, streljanje, posiljevanje žena, strahotna mučenja itd.), zlasti pa proti partizanom in Nar. Osvob. odborom, ki so bili organi demokratične ljudske oblasti na osvobojenem teritoriju. Ker so bili partizani vsi na frontah in v hudih bojih z Nemci ter Nedičem je ozadje naenkrat postalo plen teh kriminalnih tolp pod zastavo Draže Mihajlovića, ki so se pripravljale obenem na končni obračun s partizani.

8. Da bi laže zamaskiral svoje zahrbtne Judeževe priprave proti partizanom, je v oktobru vrgel Draža Mihajlović del svojih oddelkov pred obkoljeno Valjevo in pred Kraljevo, v borbo proti Nemcem. Obenem pa je preko vojvode "Kamenice" vzdrževal stik z Nedičem. Njegov cilj je bil: obkoliti in napasti Užice kot središče partizanske akcije. V tem smislu je tudi sistematično, v toku celega oktobra grupiral svoje tolpe okoli Užic.

9. Težišče njegovega načrta je bila Užička Požega, ki so jo osvobodili partizani, toda so jo prostovoljno prepustili Draži Mihajloviću v interesu čim tesnejšega sodelovanja. Tu je Draža Mihajlović postavil 3 kapitane (Ignjatović, Glišić, Marinković), ki mu jih je poslal Nedić in ti 3 kapitani so imeli izvršiti glavni udar. V toku oktobra so ti tipi - ki so se potem v decembru vrnili k Nediću (razen Marinkovića, ki je bil ubit od partizanov) in so sedaj v njegovi vojski, zagrešili celo vrsto zločinov ki jih je "Poročevallec" že objavil v pismu Vrh.Št. 100F.1. novembra pa so dali signal za napad na Užice s tem, da so sami napadli z 800 do 1000 možmi. Obramba Užic, ki je obstojala iz 200 partizanov, je ta napad odbila, nato pa je s sodelovanjem drugih partizanskih čet bila zavzeta še isti dan Užička Požega, a večina četnikov je bila razorožena.

10. Isti dan so čete Draže Mihajlovića zahrbtno napadle partizane na fronti pri Valjevu in Kraljevu ter Čačku. Partizani so bili sprva iznenadeni in so utrpeli precejšnje izgube v orožju, kajti morali so vzdržati boj na dveh frontah: proti Nemcem, ki so napadli iz Valjeva in Kraljeva in proti četnikom Draže Mihajlovića. Toda že drugi dan so razočarani kmetje v četniških uniformah spoznali, v kakšen zločin so jih nagnali brezvestni reakcionarni oficirji in so se uprli, da bi se borili proti partizanom. Nekaj sto četnikov je prostovoljno prineslo orožje partizanom, sami so se pa vrnili domov. V toku dveh dni so bili četniški oficirji zlonajeni na vseh frontah, obkoljeni na majhnem prostoru okoli Ravno gore, kjer so poleg njih ostali v glavnem samo še žandarji, bivši agenti, podoficirji in razni kriminalni "vojvode", pijanci, tatje, posiljevalci s svojimi ožjimi

11. O moralnih kvalitetah te zločinske tolpe govore strašni zločini, ki so jih v tem času zagrešili proti srbskemu ljudstvu. Omenili bomo od mnogih samo 3: V Kosjerićih so okoli 20 ljudi, intelektualcev in delavcev med njimi 2 mladi učiteljici strahotno mučili: pekli jih žive, rezali ušesa, iztikali oči itd. Učiteljici je cela tolpa posilila, nato pa so jim rezali prsi, spolne organe itd. V času partizanske oblasti v Užicah so bile fotografije teh zmrcvarjenih trupel in originalno poročilo zdravniške komisije o tem zločinu izpostavljene javno in se sedaj nahajajo v arhivu Vrh. štaba partizanskih čet. - Pri Ljigu so te tolpe ujele okoli 15 deklet, večinoma študentk iz Beograda, ki so se prebile iz Beograda, da gredo kot bolničarke k partizanom. Banditi so najprej posilili ta dekleta, jih nato odvedli na Ravno goro, nato pa v Brajiće, kjer so jih mučile in posiljevale cele tolpe, nato pa so jih pobili in zakopali v neko močvirje. Pri Gornjem Milanovcu so četniki prvi dan svojega napada uspeli partizane iznenaditi in sa jih 300 ujeli. V novemberskem mrazu so jih odvedli v samih spodnjih hlačah na Ravno goro, nato pa so bili po izrecnem povelju Draže Mihajlovića samega direktno predani Nemcem v Valjevu. Tu je teh 300 partizanov moralo v samih spodnjih hlačah delati 14 dni na aerodromu, nato pa so jih Nemci vseh 300 postreljali. - Tako torej izgleda moralna plat tega lažnjivega "junaka" in vendar je to samo najhen drobce nešte-
tih zločinov, ki so jih zagrešile njegove tolpe.

12. Draža Mihajlović je s svojim Judeževim napadom in bratomornim klanjen seveda dosegel, kar je hotel. Oslabil je srbske osvobodilne sile toliko, da je Nemcem omogočil v decembru ofenzivo s 4-5 divizijami. 3 tedne so nudili partizani herojski odpor. "Gibaničar" Draža Mihajlović pa je sedel na Ravni gori in noben njegov "vojak" ni sprožil niti enega strela proti Nemcem. Za svoj zločin je seveda dobil isto za nagrado, kar posteni Srbi za kazen. Nemci so se te unazane mizerije posluževali dokler so z njo netili bratomorni boj, ko so svoje dosegli, so pa udarili tudi po "vojski" londonske vlade. Tako sta bila za Dražo in njih same nepričakovano ustreljena Nišić in Flegl, Draža pa je pobegnil neznano kam.

13. Od tega časa Draža Mihajlović kot komandant kake vojske ne obstoji več in se nikjer ne pojavlja. Srbski narod ga je pognal in njegovi ostanki so sedaj v Nedićevi vojski, na terenu pa samo partizani. Ostal je samo še v Bosni njegova desna roka in še bolj pokvarjen in zahrbtnen tip, žandarmerijski major Jezdimir Dangić in njegov adpitant kapitan Boško Todorović, a v Crni Gori v zadnjem času neki polkovnik Stanišić. Še o njihovem "heroizmu" nekaj podatkov:

14. Major Jezdimir Dangić se za razliko od Draže Mihajlovića vse do danes še ni sprl z Nemci in Nedićem, ampak je z njimi stalno sodeloval. Nedić mu je pošiljal oficirje in orožje, ter municijo. S svojim avtomobilom se je Dangić vsaj enkrat mesečno direktno odpeljal iz Bosne v Beograd, kjer je bil v stikih z Dankelmannom in Nedićem. Proti Nemcem in Italijanom se bosanski četniki sploh niso nikoli borili. Nasprotno, Italijani so razoroževali ustaše, a orožje predajali četnikom (Višegrad, Goražda, Foča itd. Po vsej Bosni so znani banketi in orgije, ki so jih za medsebojno zabavo prirejali četniki in italijanski oficirji. Za glavnega sovražnika so četniki oficirji proglasili muslimansko in hrvatsko civilno prebivalstvo. Medtem ko so partizani držali položaje proti resnični ustaški vojski, podprti od Italijanov in Nemcev, so "junaki" Draže Mihajlovića vodili svoje tolpe proti neoboroženim muslimanskim vasem, pljačkali, morili, posiljevali žene, požigali in grmadili zločin na zločin. V tej vojni ni bilo strahot, ki bi se dale primerjati s tem, kar se je v enem letu vojne zgodilo v Bosni, kjer so najprej ustaši klali Srbe, potem pa četniki muslimane in Hrvate. Ti isti tipi imajo polna usta "jugoslovenstva", toda pod geslom: "Poklati vse muslimane in Hrvate". Ni čudo, da se je muslimansko in hrvatsko prebivalstvo oprijelo kot svojih zaščitnikov in rešiteljev partizanov, ki so vedno nastopali za resnično bratstvo narodov Jugoslavije proti vsakršnim sovražnikom ljudstva naj bodo okupatorji, ustaši ali četniške tolpe.

15. To demoralizatorsko početje četniških oficirjev v ozadju fronte je razkrojilo tudi fronto samo. Pljačka - to je postalo edino geslo četniških odredov v Bosni. Prav to pa je Nemcem omogočilo ofenzivo v januarju letos, ki je dejansko vrnila pravim ustašem v roko velik del vzhodne Bosne. In zdaj se je pričelo klanje srbskega civilnega prebivalstva - to je bil rezultat četniškega "bojevanja" proti muslimanskim ženam, otrokom in neoboroženim možem!

16. Pri tej nemški ofenzivi pa je ta četniška tolpa zagrešila največji zločin, dostojen svojega komandanta podleža Jezdimira Dangića: Pri nemški januarski ofenzivi proti partizanom v Bosni so oficirji Draže Mihajlovića osebno dovedli Nemce in z njimi ustaše v osvobojena mesta, a štab Jezdimira Dangića je izdal dekret, da bo vsakdo ustreljen, kdor bo streljal proti "prijateljskim" nemškim ali italijanskim trupam. Pri Han Pijesku so četniški oficirji direktno omogočili Nemcem obkolitev šumadinskega partizanskega bataljona, ki je izgubil v tem boju čez 60 mrtvih, med njimi 15 Slovencev iz "Slovenske čete". Vsa gnusoba Dangićevega in Točorovićevega sodelovanja z Nemci in Italijani proti partizanom je razvidna iz arhiva Boška Točorovića, ki je padel - s Točorovičem vred - pred kratkim v partizanske roke. Arhiv jasno kaže, da je bila glavna naloga Dražinih oficirjev v Bosni, uničiti partizane! Bosko Točorović je bil kot izdajalec obsojen na smrt pred partizanskim sodiščem in ustreljen.

17. Da bo mera zločinov te zahrbtnje izdajalske tolpe zvrhana, so v marcu mesecu poskusili svojo srečo tudi v Črni gori, kjer je vse dotlej bila enotnost ljudstva prav za primer vsem narodom Jugoslavije. Zbrali so pod komando nekega polkovnika Stanišića ostanke "krilašev" t.j. pristašev velesrbske politike, ki so se prej redno oprijemali vseh vladnih strank, JNS in JRZ, in popolnoma iznenadno padli v hrbet partizanom, ki so obkoljevali Nikšić, v katerem so bili Italijani povsem odrezani od ostalih svojih trup. Ta zahrbtni napad na partizane je bil torej tista "slavna" zmaga Draže Mihajlovića nad 1. divizijo "Italijanov", o kateri je še zakričal londonski radio v vse 4 vetrove. Izdajalske tolpe so seveda dobile po zaslugi in so bile razbite. Ostanke pa sedaj služijo Italijanom kot pomočniki. Stanišić pa drži shode po črnogorskih mestih po italijansko oboroženo zaščito. Kako daleč so od ljudstva in kako so obenem slabi tudi okupatorji, najbolje dokazuje naslednji primer: Stanišić je govoril na shodu v Danilovgradu pred peščico nasilno prignanih Črnogorcev in pred italijanskimi oficirji in vojaki. Povedal je, da je za kralja Petra II. in za Dražo Mihajlovića, ki da je njegov komandant, da je tudi za Stalina in ruske boljševice, da je Rdeča armada najboljša armada itd., istočasno pa, da je proti domačim partizanom, ki jih je treba z vso silo zatreti in pri tem sodelovati z Italijani, ki niso "Črnogorcem napravili nič hudega". Italijanski oficirji so mu na vse to - aplavdirali. Veličasten boj ljudskih množic Jugoslavije in povezanost tega boja z bojem Rdeče armade je spravilo torej tako okupatorje kakor njihove izdajalske pomočnike pod Dražino zastavo v zagato, iz katere se ne morejo izmotati.

18. Kako dela peščica teh izdajalcev v Sloveniji, je Slovincem več ali manj znano. Laž in kleveta sta tudi zanje glavno orožje. Celc v Sloveniji posnemajo laži londonske vlade in trobijo v svet, da so uspehi slovenskih partizanov - njihovi uspehi. Prišli so končno tako daleč, da so se popolnoma povezali z "belo gardo" in so povsem vstopili v italijansko službo kot denuncianti in razbijači enotnosti slovenskega naroda. V rokah obveščevalne službe OF so imena in podatki oseb, ki pripadajo aktivistom te grupice in ki so dejansko agenti italijanske špijonaže in policije.

Po vsem tem je za slehernega Slovencega razumljiva in jasna laž o Draži Mihajloviću. Ona je posledica velikih sprememb, ki so nastale v zavesti in delovanju demokratičnih ljudskih plasti, ki so se končno otresle jarma protiljudskih reakcionarnih sil, se postavile na svoje lastne noge in vtele usodo svoje bodočnosti v svoje lastne roke. Demokratične ljudske množice hočejo imeti svoj mir, svojo državo in svojo ljudsko vlado. Draža Mihajlović in tisti, ki so za njim pa bi radi vrnili sistem protiljudskih izkoriščevalskih režimov in nasilja. Veličasten boj ljudskih množic je dosegel tak razmah, da je spravil okupatorje v izredno težak položaj, a domače protiljudske klike so se ga zdale, ker so se pričeli rušiti vsi njihovi načrti, da bi po Hitlerjevem zlomu, znova nataknilo narodom Jugoslavije svoj jarem zatiranja in izkoriščanja. In tako so se okupatorji in Draža Mihajlović našli na istih položajih. Eni so potrebni drugim, kajti oboji imajo istega sovražnika: demokratične ljudske množice, narode Jugoslavije. Zato se danes postavlja vprašanje takole: ali z ljudstvom proti okupatorjem in z velikim bratskim slovenskim ruskim narodom na čelu za resnično svobodo slovenskega in vseh narodov Jugoslavije; ali pa z okupatorji in reakcionarnimi silami vsega sveta proti ljudstvu za nove protiljudske režime izkoriščanja in zatiranja, ki bodo čez 10 ali 15 let privedli slovenski narod ponovno in še v večjo katastrofo od one, ki jo je doživel po

6. aprilu. Prvo pot kaže Osvobodilna fronta in partizansko gibanje, drugo pot pa gnusna in sleparska laž o "junaštvu" in "uspehih" zahrbtnega izdajalca Draže Mihajlovića. Slovenski narod je med tema potoma že izbral in nobena še tako velika in "vztrajno ponavljana" laž ga ne bo skrenila s pravilne poti Osvobodilne fronte.

I Z J A V A

GLAVNEGA ŠTABA SLOVENSkih PARTIZANSKIH ČET.

Glede na debelo izmišljene laži, ki jih širijo agenti bele garde, češ da so se slovenski ali katerikoli partizani v Jugoslaviji združili z "vojsko" Draže Mihajlovića in da je uspehe poslednjih bojev v Sloveniji pripisati sodelovanju Dražinih oficirjev, izjavljamo:

1. Po obvestilu, ki ga je prejel Glavni štab slovenskih partizanskih čet od Vrhovnega štaba nar.-osvob. partizanskih čet Jugoslavije ni nikjer in v nobenem delu Jugoslavije prišlo do kakršnega koli "sporazuma" z Dražo Mihajlovićem i. s. iz naslednjih razlogov:

a) "vojske" Draže Mihajlovića ni. Njegovi ostanki so se v Srbiji združili z Nedićevo vojsko, proti kateri vodijo partizani najostrejšo borbo, iz B osne so ostanki pljačkaških tolp Jezdimira Dangića deloma prešli Drino in se spojili z Nedićevo vojsko, deloma se bore skupaj z Italijani proti partizanom na liniji Gorazda-Plevlje, a v Crni gori so krilaške tolpe po napadu na partizane pri Nikšiću razbite in uničene. Drugod v Jugoslaviji pa "vojske" Draže Mihajlovića nikdar ni bilo.

b) Iz gornjega sledi, da je Draža Mihajlović postal direkten in odkrit zaveznik okupatorjev in bi bil potemtakem vsak "sporazum" z njim pod takimi pogoji izdajstvo nad nacionalnimi interesi narodov Jugoslavije.

2. V Sloveniji ni bilo in ni v boju proti okupatorjem niti Dražinih čet niti Dražinih oficirjev. Vse boje poslednjih dni so vodili izključno močno povečani partizanski oddelki pod vodstvom svojih komandantov, utrjenih in preizkušenih v težavnih akcijah pretekle zime.

3. Ponavljamo, da bodo partizanske oblasti na bazi odloka IOOF brez-pogojno ustrelile vsakogar, ki bi mu bilo dokazano, da snuje kakršne koli oborožene oddelke izven partizanskih, ki so podrejeni Gl. št. slov. partiz. čet.

Na položaju, 15. maja 1942.

za:

Glavni štab slovenskih
partizanskih čet

Komandant: Peter Strugar

Politkomisar: Jernej Posavec

I Z J A V A

IZVRŠNEGA ODBORA OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA O
LONDONSKI JUGOSLOVANSKI VLADI.

Glede na protiljudsko in osvobodilni fronti narodov Jugoslavije škodljivo in sovražno politiko londonske vlade, ki se je v zadnjem času še z lasti stopnjevala, ugotavlja Izvršni odbor Osvobodilne fronte slovenskega naroda naslednje:

1.) Vlada, ki bi bila resničen izraz stanja in razpoloženja ljudskih množic v Sloveniji in Jugoslaviji, bi se morala brez pridržka izjasniti za oboroženo osvobodilno akcijo, kakršno že leto dni vrše narodi Jugoslavije in nuditi stotisočglavemu enotnemu partizanskemu gibanju v Jugoslaviji vso moralno kakor tudi vso materialno podporo, ki je v njeni moči.

2.) Odnos take jugoslovanske vlade do Narodno-osvobodilnih partizanskih odrediv Jugoslavije in do njihovega Vrhovnega štaba bi moral biti v skladu z dejstvom, da predstavljajo Narodno-osvobodilni partizanski odredi Jugoslavije organizirano narodno vojsko narodov Jugoslavije, ki se že leto dni bori proti okupatorju.

3.) Odnos take jugoslovanske vlade do Slovenskih narodnoosvobodilnih partizanskih čet, Narodne Zaščite in slovenskega Glavnega poveljstva bi moral biti v skladu z dejstvom, da predstavljajo Slovenske narodnoosvobo-

dilne partizanske čete in Narodna Zaščita organizirano slovensko narodno vojsko, ki je v ostri borbi z okupatorji.

4.) Taka jugoslovanska vlada bi morala opustiti vsakršno propagando, ki pripisuje partizanske uspehe lažnemu "junaku" Draži Mihajloviću...

5.) Iz take jugoslovanske vlade bi moral biti izločen predvsem dosedanji vojni minister Draža Mihajlović, ker se je z borbo proti partizanom, netenjem državljanske vojne in sodelovanjem z Nedićem ter z Nemci razkril kot opora okupatorjev in ljudstvo upravičeno zahteva, da se ga postavi pred ljudsko sodišče.

6.) Taka jugoslovanska vlada bi morala izjaviti, da želi bodoče sožitje narodov Jugoslavije spričo katastrofalnih posledic velesrbske hegemonije v stari Jugoslaviji graditi na temelju narodne enakopravnosti in pravice slehernega naroda do samoodločbe, vključno do odcepitve.

7.) Odnos take jugoslovanske vlade do Osvobodilne fronte slovenskega naroda bi moral biti v skladu z dejstvom, da predstavlja Osvobodilna fronta slovenskega naroda - narodno oblast na slovenskem pzemlju in bi torej v taki vladi slovenski narod predstavljal izključno samo Osvobodilna fronta

8.) Iz take jugoslovanske vlade bi morale biti izločene velesrbske in druge reakcionarne protiljudske klike, med temi zlasti dosedanji slovenski del londonske vlade, kajti s svojim petokolonstvom za Jugoslavije in s svojim izdajalskim padanjem v hrbet osvobodilni borbi slovenskega naroda so se vse te klike povsem diskvalificirale, da bi še dalje zastopale narode Jugoslavije, zlasti pa slovenski narod. Taka jugoslovanska vlada bi morala priznati dejstvo, da ima spričo razmer v Sloveniji Osvobodilna fronta slovenskega naroda edino pravico, predstavljati slovenski narod doma in pred svetom ter pošiljati svoje zastopnike v katerikoli forum, ki naj predstavlja tudi Slovence.

9.) Londonska jugoslovanska vlada bi se morala jasno izreči za ne- ločljivo prijateljstvo narodov Jugoslavije z velikim ruskim narodom in za njihovo naslonitev na Sovjetsko Zvezo.

10.) Glede na vse to smatra IOOF, da londonska jugoslovanska vlada ne more resnično predstavljati interesov narodov Jugoslavije sploh, slovenskega naroda pa še posebej. Zato izjavlja IOOF, da ne bo smatral nobenih odlokov londonske jugoslovanske vlade za legalne vse dotlej, dokler bo ta vlada v dosedanjem sestavu, kjer odločajo izključno samo sovražniki slovenskega naroda in delovnega ljudstva.

11.) IOOF izraža obenem željo vsega slovenskega naroda, da bi se v bodočnosti čimprej oblikovala taka vlada narodov Jugoslavije, ki bi bila dejanski odraz teženj in razpoloženja ljudstva.

15. maja 1942

IZVRŠNI ODBOR
OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA
NARODA.